

През август нея година в Бялград се свикал събор от югославянски младежи, които обсъждали и решавали, как да се постигне великата идея за *югославянска федерация* (сюз), в която да влизат като равноправни членове сърби, българи, хървати и словинци. Българите и част от сърбите трябвало да се освободят от турците, хърватите и словинците от австрийци и маджари. Голяма препирня се подигнала по въпроса: какво управление да има бъдещата югославянска голяма държава-монархия ли (с цар, крал) да бъде, или *федеративна република*. Идеята за федеративна република се заемала от Швейцария и от *италианските* републиканци, които тукмо през тези години достигали своето народно обединение и уреждали своето държавно управление. Имената на италианските революционери и неуморими борци за свободата, *Гарибалди* и *Мацини*, били в устата на всеки вождушевен младеж като символ на идеал и напредничавост.

В тоя събор на югославянските младежи зело участие като представител на българските младежи и нашия писател *Любен Каравелов*, едва що пристигнал от Москва. Български войводи се явили в хайдушкото си облекло и поздравили събора. Поздрав на събора изпратили и българските хъшове от Гюргево. Раковски не можал да отиде на тоя събор, защото бил тежко болен¹⁾. Реше-

¹⁾ Щом Раковски узнал за злата съдба на четите, той паднал на легло и на 8 октомври починал.